

عنوان مقاله:

بررسی رابطه طرحواره های ناسازگار اولیه با اختلال شخصیت خودشیفته

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زهرا احدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

اختلال شخصیت خودشیفته یکی از متغیرهای مهم مورد بحث دوران جوانی و دانشجویی می باشد. پژوهش حاضر با عنوان بررسی رابطه طرحواره های ناسازگار اولیه با اختلال شخصیت خودشیفته در بین دانشجویان دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل در سال ۱۳۹۸-۱۳۹۹ صورت گرفته است. روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی - همبستگی می باشد که داده های آن به شکل میدانی جمع آوری شد. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانشجویان دانشکده پزشکی به تعداد ۸۰۶ نفر می باشد. تعداد اعضای نمونه تحقیق از طریق جدول مورگان ۲۶۰ نفر تعیین گردید و روش نمونه گیری تحقیق به شکل تصادفی ساده سهمیه ای می باشد. ابزار اندازه گیری شامل پرسشنامه شخصیت خودشیفته (PNI) (راسکین و هال، ۱۹۸۱)، پرسشنامه طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ بود. برای آزمون فرضیه ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده گردید. نتایج تحقیق نشان داد که بین طرحواره های ناسازگار اولیه با اختلال شخصیت خودشیفته رابطه معنی داری وجود دارد. طبق نتایج بدست آمده طرحواره های ناسازگار اولیه می تواند ۷۱/۶٪ از تغییرات متغیر اختلال شخصیت خودشیفته را تبیین کند، که در واقع مقدار چشم گیری است.

کلمات کلیدی:

اختلال شخصیت خودشیفته، طرحواره های ناسازگار اولیه، دانشجویان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222580>

